

lahaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu: „Kakipol po Goriškem in Gradiškanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlano naročilne se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
nahaja v Gosposki ulici št. 7 Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorici.

Oglasni in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in sal.

Imenovanja pri sodnijah.

Pred nedolгим časom so se izvršila imenovanja v sodni službi in sicer v kategoriji pisarniških uradnikov. V naše neveliko začudenje smo opazili, da se je začelo pri sodnijah zopet s protežiranjem laškega elementa, zraven tega pa vsiljuje ministerstvo še neke druge ljudi, ki so v naših krajih radi jezikovnih zahtev absolutno nezmožni za to težko službo. V Trstu so bili torej imenovani samo Italijani, dasiravno bi morala biti vsaj polovica uradnikov na tržaških sodnijah Slovencev.

Pa ne samo v Trstu, na našem ozemlju, na naših sodnijah na Goriškem, na sodnijah, ki so naša last in kjer ne bi smel biti niti eden Italijan, tudi tukaj so sami Lahi nastavljeni in jeza nas grabi, ko pregleđamo nekatere sodnije po naših Gorah.

Začelo se je nekaj let sem sistematično s poplavljanjem naših uradov s tujim elementom, domačine se pa poziva, naj vlagajo svoje prošnje kam doli v Istro, da se Italijani ložje grejejo na goriškem solncu.

Začnimo pri severu!
V Bovcu je bil pred leti Jug — Italijan. Koliko nesreče je ta človek prinesel nad bovški okraj, tega nočemo tukaj omenjati, da je bil nesreča za cel okraj, to ve vsakdo in da je spraval sodnijo v slabo luč, to ve tudi vsakdo.

Od leta 1900 naprej so bili imenovani za Kobarid kar trije Italijani in sicer neki Gall, ki je sedaj pri deželnemu odboru, za njim je bil imenovan Maniacci, ki je bil kmalu za tem premeščen k goriški sodniji (Slovenec ne pride tako kmalu z dežele v mesto). Tretji — Constantino Mlinar je tudi Italijan.

Ja, kaj se imenuje Kobarid v resnici Caporetto, kaj je ta Caporetto nekje v bližini Milana, saj je Kobarid, kakor vidimo postal italijanska posest!

V Tolminu je kancelist Arturo Pregl tudi Italijan.

V Cerknem je oficijal Anton Ruzzier. Mož je Italijan.

V Kanalu je Luigi Bolter, kancelist, tudi Italijan.

V Ajdovščino je bil imenovan tudi Italijan, neki Novajelli, premestili so ga potem v Trst, ker je Ajdovščina progreda.

V Kanal je tudi premeščen Ruzzier iz Cerkna in sedaj bosta Konaal osrečevala kar dva reci dva Italijana, na popolnoma slovenski sodniji, v slovenskem kraju in krađe se kruh Slovcem na njih lastni zemlji.

Ja, kaj ni dobro, oziroma boljše kvalificiranih slovenskih uradnikov, da se mora imenovati na naše sodnije Italijane? Slovenec mora poznati tri jezike pri sodnijah, ali se more kaj takega reči tudi o Italijanih? Pravijo, da sta Mlinar in Pregl komaj lomila slovenščino, ko sta bila imenovana!

Ruzzieru pa je bila slovenščina španska vas, ko je prišel pred 11 leti iz Pirana v Cerkno!

Stvar potrebuje korenite remedure! To povemo gospodom v Trstu, neplemenitim in — plemenitim! Od sedaj naprej bomo posvečali personalnim zahtevam naj večjo pozornost. Hočemo priti stvari do dna in si ohraniti našo posest. — In tudi če si naši poslanci obribajo noge, letajoč okoli ministrstev s pritožbami, pravico in pravično razvrstitev imenovanj, to moramo doseči!

Dodatek. — Še huje nego pri sodnijah je pri davkarjih. Ti c. kr. uradi so postali tudi na slovenski zemlji kar laška posest! — Zадnje dni je bil poslan v Kobarid celo za davčnega praktikanta trd Lah, ki ne razume niti ene slovenske besede. Ko se mu je bilo predstaviti pri drugih uradnikih, ni mogel storiti tega ne po slovenski ne po nemški, ampak ostali uradniki v čisto slovenskem Kobaridu so morali znati laški!

Po Kobaridu se razlega naravnost izživajoče tudi istrska laščina rodbine davčnega eksekutorja. Ali ne bo še miru pred laškim kokodakanjem?!

„Egipčanke“.

»Il Messaggero Egiziano« piše:
»Priobčili smo nekaj statističnih podatkov, danih od mednarodnega društva za odpravo trgovine z dekletmi. To so številke, ki dajo misliti.

Tisoč štiriisto dva in šestdeset mladoletnih deklet, izkrcanih v Aleksandriji, tekem leta 1910., iščočih službe....

In te mladoletne, tako se moramo sprašati, ali niso imele v domovini varuhov, naravnih ali po zakonu? Ali niso imele sorodnikov? Kajti, pozor, mi pravimo, da so prišla ta dekleta sem iskat delo: ampak vsakdo razume, kakim zvijačam in kakim nevarnostim so izpostavljene; zadnje ni izkoriščanje od strani zapeljivcev. Dejansko, tisti čas ko se je društvo trudilo spraviti v službe ta dekleta ali poslati jih domov, je mogla policija aretirati 83 zapeljivcev.

Strašna nevarnost torej. Pa dočim ni človeka, ki ima srce, ki bi ne hvalil truda društva ter bi se ne veselil od srca vedno večjih uspehov, katere dosega društvo v pobijanje trgovine z dekletmi, vršiče se radi navadnega dobička, to je z uposlenjem mladoletnih ali z relativnim naravnostnim izkoriščanjem njihovega dela ali z namenom, nižjim in infamnim — se dobi vendar koga, ki opetovano vpraša, kako podporo dajejo razne vlade v preprečenje take nesreče.

Poglejmo! Oni, ki so ali naravni varuhi mladoletnih ali po postavi, nalagajo postave različno in težko odgovornost. Če se torej trudi zveza privatnikov, da išče mladoletne z namenom, da jih reši pred izkoriščanjem in pred prostitucijo, zajedno pa vlade dovoljujejo, da odhajajo od svojih varuhov, je rezultat, kakor je bil doslej: posebnost truda po Sisifovem vzorcu.

Ali če bi policija imela ukaz, storiti nekaj več in nekaj boljsega kot pošiljati mladoletne nazaj v njihovo domovino; če bi mogla poiskati neposredne, ki so odgo-

vorni, bi se že moglo kaj doseči. To je: dobiti jih te, ki so odgovorni, in ovaditi jih, to bi ne zadostovalo. Potrebne bi bile jako hude obsodbe, več let ječe; kazni, primerne zločinu, ki je velik in grozen.

Istotako glede zapeljivcev. Obsodba, ki jih zadene, se glasi skoro navadno na izgon. To je toliko kot nič; to je le prememba polja za njihovo delo.

Na ta način se potem ni čuditi, če se čitajo take velike številke: tisoči deklet, ki prihajajo v Egipt brez vodstva in brez sredstev!

Ampak mi sumimo nekaj drugega. Ker se nadaljuje — skrb Zveze, da namešča i pošilja nazaj v domovino mladoletne izseljenke ter nebrižnost vlad, ki jim pustijo odpotovati ter ne kaznujejo oseb, postavljenih v varstvo mladoletnih — ker se to nadaljuje, pravimo, nastane lahko še hujsa sramota. Ta bi bila: izkoriščanje Zveze za odpravo trgovine z dekletmi.

Poznal sem v nekem kraju Gornjega Egipta neko Suidanko, ki se je bila dala rešiti štirikrat! Nočemo se udati pesimizmu, ali tako je. Mnoge, skoro vse najbrže, so dobre punice ali nezavedne, pa se je posrečilo kakemu zvitemu človeku ali zapeljivcu ali parasitu druge barve spraviti jih iz domovine.

Ali je prav res, da pri osemnajstih ali dvajsetih letih, tudi v kakem kraju Beocije, dekle ne ve, da se izpostavlja mnogim in težkim nevarnostim, izročivši se prve-mu prišlecju ali z odhodom v kraj, ki ga ne pozna, kjer ni na nikogar? Ali je prav res, da pri dvajsetih letih te cvetoče avstrijske mladenke, ki prihajajo sem, ne vedo za nevarnosti, ki so jim pripravljene?

Zato recimo, da končajo gotovo scene, epizode rešenih hčera, deklet, vrnjenih njihovim družinam itd. itd. — bi bilo treba poslati v ječo najprvo svetovalce teh deklet in potem njihove stariše in sorodnike.

Govorje omenjenemu društvu, ako bi postalo le agencija za službe in za poroke.... Imeli bi samo žrtve in sicer žrtve komedije.»

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Od Saint Marcellina sva se peljala z železnico do Valence in zopet je plačal vožnjo Tenin.«

»Če je tako bogat, kakor trdi Chanat, je to lahko storil.«

»V Valenci naju je že pričakoval Teninov oče in naju peljal v največji hotel v mestu, ter nam očil obed. Vse svoje življenje nisem še jedel tako dobro in vina... imenitna!...«

»Ali obedi v Veroni niso bili tako dobri?«

»Ravno tako ne, ali bili so pa jako mnogobrojni. Toda vino, to je pa izborno, stari Tenin me je peljal v svoje kleti, polne so sodov in steklenic, pokušali smo od najrazličnejših vrst, in zdi se mi, da se nisem ves čas streznil!«

»In v tem stanju si cenil Teninove premoženjske razmere?«

»Da, vidiš to me ravno jezi nekoliko. Nekega popoludne, po jako bogatem kosilu, pri katerem je bilo mnogo vina me vzame stari Tenin za roko in me pelje k notarju. Ta je bil jako ljubeznjiv, voklical je takoj več steklenic „najboljsega“, pili smo, govorili in pri tem mi je kazal papirje — dve uri dolgo. Ko sem pa legel zvečer v posteljo, nisem nič več vedel, kaj sem videl in bral.«

»Ali si šel še enkrat k notarju?«

»Žalibog ne, poskusil sem, da bi šli še enkrat tja, ali gospod Tenin stari je bil jako začuden o moji nameri, skoraj razžaljzen, ker sem pa že obljubil Lucijo vpriču vseh zbranih sorodnikov...«

»Tu si pa naredil zopet nekaj pametnega!« zavpije gospa Monestrel. »Saj bi si to lahko preje mislila, da se boš napil in potem delal neumnosti! Toda iz tega ne bo nič, ne dam svoje hčere! Ali naj ti povem svoje mnenje o Teninovih? Nimaio nič, nikakega premoženja nimaio, če bi bili res bogati, ne bi jim bilo potreba te preje upijantiti, predno ti pokažejo notarske spise. Stvar je nerodna. Dam pa še vseeno raje Lucijo Galtieru, ko saj vemo, da ima denar.«

»Ali vredil sem že vse v Vennouxu, določil doto...«

»Kaj, določil si doto, ne da bi mene vprašal?«

»Da, saj te ni bilo zraven. Dajali bodo svojemu sinu letno rento tritisoč frankov.«

»Tako? Rento! Glej, glej! Tu imaš jasen dokaz, da nič nimaio. Kaj pa če sinu ne bodo izplačevali, kaj potem? Pride tu sem, se tu gorko vgnezdi, in namesto, da bi preskrbeli hčer, dobito še zeta na glavo! Res lepa kupčija! Koliko si pa obljubil dote?«

»Tridesettisoč frankov.«

»Trideset tisoč frankov! Seveda v gotovini in v zlatu?«

»Da, stari Tenin je obstal pri tem.«

»Seveda, oni so dali rento mi pa naj damo denar!«

»Hotel sem dati samo dvajsettisoč, ali pregovorili so me za tridesettisoč.«

»K sreči nisi podpisal kake pismene pogodbe, ustne obljube pa nimaio nikake veljave, posebno ker si bil pijan. Ne, iz tega ne bo nič. Imamo vendar snubača, ki je v resnici bogat in ki vzame deklico tudi brez dote.«

»Misliš res, da jo vzame brez dote?«

»Ne zahteva niti bale, samo Lucijo.«

»Ali Galtier bo v osmih dneh že v Novi Kaledoniji.«

»To bomo videli... Ali sedaj zvoni ravno v cerkev, pojediva. Storiš bi res lahko kaj pametnejšega, nego da si šel v Vennoux...«

»Meni pa ni žal, jedel sem vsaj cel mesec zastoj.«

»Pred cerkvijo so stali ljudje v gručah. Monestrelovi so izvedeli, da se nahaja kaplan v groznem stanju.«

»Gotovo bo tožil grofa.«

»Tega si ne bo upal, sicer je pa on pričel.«

»Da, on je idal prvi grofu zaušnico.«

»Zakaj pa?«

»Pravijo, da je gospa pl. Slepičeva vzrok.«

»O, tega ne verjamem«, pravi gospa Monestrelova, »tako odlična dama!«

Nov prišlec se vmeša v govor: »Ali že veste najnovejše? Grof ima gosta, lepo damo iz Pariza...«

»Ali je njegova žena?«

»Saj ni oženjen.«

»O!«

»Mimi jo je videla pri grofu skozi okno, imela je svitlo modro jutranjo obleko, bogato pošito s čipkami in trakovi...«

Vstopili so v cerkev; bila je zadnja pridiga pred volitvami, kajti jutranja maša je morala izostati, ker je bil kaplan bolan, deseta maša, če bo sploh, je bila že tak čas, ko so že oddali vsi Roybonenčanje svoje glasove.

Župnik je prišel na prižnico, in govoril tako ostro, kakor še nikdar popreje, kakor se sploh še nikdar ni slišalo, tudi kaplana Fourailouxa ne, ki je bil jako ognjevite narave.

(Dalje prih.)

Iz učiteljskih krogov. — »Soča« je priporočila v zadnji številki starišem, ki bi radi svoje hčerke čimprej pripravili h kruhu, naj bi jih poslali v Cristofov trgovski tečaj v Ljubljano. Odsvetovala je tudi starišem, pošiljati hčerke na učiteljske, češ da ne doje službe, ker je že tako več učiteljic brez službe in jih morajo stariši doma rediti. Vjemam se popolnoma, a zraven dostavljam še stedeče starišem v pomislek: Preden pride vaša hčerka za učiteljico, morali boste potrositi mnogo za njo, ker dandanes so stanovanja draga, treba je dragih učil, lepih oblek i. dr. In pomisliti je, da se na učiteljsku prav slabo pripravljajo na življenje, pač pa ravno nasprotno. In ako bo vaša hčerka po končani šolah toliko »srečna«, da dobi službo, pač ji nobeden, ki pozna razmere, ne bo tega zavidal, kajti grenko in polno trpljenja je življenje učitelja, zlasti učiteljice. Večkrat mora svoj grenki kruh s solzami namakati, in marsikatera učiteljica se stokrat pokesa, da je šla na učiteljske, mesto da bi bila ostala priprosta kmetica, toda vesela, zadovoljna, srečna. Te dni mi je soproga nekoga veleposestnika, pri katerem je stanovala učiteljica, rekla: ne, za učiteljico bi ne hotela na noben način dati svoje hčere, raje naj gre služiti!

Da, da, grenak je učiteljski kruh! Mladina je razposajena in sme vse; učiteljica pa ne sme ničesar, sicer je precej ogejen v strelji. Nevedna mati, surov oče je precej pred šolo ali pred stanovanjem učiteljice, kjer s zmirjanjem in z upitjem išče »zadoščenja«. Nemalo pripomagajo k temu naši »krščanski« listi, ki neprestano hujskajo in dražijo ljudstvo proti učiteljstvu. Zraven tega je življenje na deželi za učiteljico silno žalostno. Nikogar nima, da bi ž njim občevala in mu svoje gorje potožila, pri njem pomoči iskala. Nikogar nima, da bi ji pripravil nekaj človeške hrane, kar želodec ne prenaša same polente in ječmena. Večkrat ne dobi v vasi miti kruha in še to kar dobi, mora dvakrat preplačati, češ, saj ima, naj plača. Nje življenje je slabše, kot življenje jetnice in za tako življenje naj se toliko trudi in stariši toliko žrtvujejo! Stariši, uvažujte vse to in potem ukrenite, kakor vam velewa vaš razum!

Iz goriške okolice.

Renče. — Po naši vasi kroži čudna vest, ki stavlja v čudno luč nekoga tukajšnjega klerikalca, ki je neko punco z banjske planote par dni vlačil za norca, dasi ravno je mož oženjen in večkratni srečni oče. Pravijo, da je mož za ločitev zakona in za mnogoženstvo. Ta mož kaže očito svojo klerikalno moralo.

Ravnica. — V nedeljo, 5. 8. je bila kakor znano nova mlaša čast. gosp. (—) v Ravnici, kateri je prisostvovalo še precej občinstva in tudi »Orli« iz Kromberga. Po popoldanski službi božji smo šli v tamkajšnje gostilno in se mirno pogovarjali pri kupčici pive. Kar pride nemi in brez roki berač, igraje na gramofon, prosit milodara, katerega se vsak po svoji moči usmili. Kar prihrumi izobraženo pijani »Orli« iz Kromberga z vinom v roki in vlije ubogemu beraču vino v gramofon, vsled česar se je gramofon ubogemu beraču pokvaril. Vsi navzoči so se zgražali nad izobrazbo pijanega »Orla« in so zahtevali, da naj se odstrani in škodo revežu po vrne. Pa izobraženo pijani »Orli« se ni dal kar tako odstraniti in kmalu bi prišlo do pretepa, ko bi ne bili drugi »orli« mislil da novomašnjikovo telesno stražo stran zavlekli.

Iz bovškega okraja.

Iz Bovca. — »Soča« nam je sporočila, da je v Predelskih klancih ponesrečil Miha Černuta in v Rablju umrl naslednjega dne. Miha pa se veseli še življenja, četudi hodi z obvezano glavo okrog.

V gorski metropoli pripravila je v nedeljo 30. 7. bovška mladež veselico s petjem in igro.

Suša pritiska na Bovškem do skrajnosti. Vročina je neznosna po dnevi, a noči so venčdar hladne. Vojaštvo se trpinči in poganja po gorskih pečinah neusmiljeno. Dva rezervista sta v Soči nevarno zbolela — a jeden od teh je umrl, kar se pa

ne obeša na zvon, temveč se s strogo molčečnostjo pomaši.

V Bovcu nimamo zdravnika. Neobhodno potreben pa bi bil sedaj, ko se nam bliža bolezni. Bovec že stoji v veliki zvezi s Trstom, saj imamo tam dosti svojih deklet, ki si služijo kruh. Ravno sedaj, v poletnem času prihajajo lomov in nevarnost je velika, da se bolezni v naš kraj zanese. Ljudje že govore, da se je zgodil sumljiv slučaj.

Dostavek uredništva: Prosimo, da se nam vestno poročate!

Iz komenskega okraja.

Iz Temnice. — Oprostite, dragi »Novi Čas«, da dobiš tako pozno odgovor, ali saj veš, da je bila žetev in v žetvi, ko je clovek tako močno izmučen od velikega dela in vročine, ni bilo prenemno odgovarjati na take budalosti, ki jih ti v svojih številkah nosiš, zdaj pa ko so naši nunci tako goreče molili, da nam je toča vse uničila in ni mogoče skoro nobenega dela začeti, treba se je pa z našimi čukci malce prijeti. Na Binkoštni ponedeljek se je vršila pri nas veselica s plesom. Veselica je tako krasno vspela, da naše backe še zdaj čez 2 mesece grize in peče. Vedno se zaletavajo v posamezne osebe, katere so ti pripomogle, da se je veselica dobro obnesla. Nekaterim se je nekaj časa čudno zdejo, zakaj da so Temniški klerikalci tako odkritosrčni postali, da so vrle napredne Mavhinjske pevce tako močno po častnikih hvalili, ko je vse, kar je neklerikalnega pri njih za nič a kmalu je bila pojašnjena klerikalna zvižaka. Ko bi ne prodajal kruha v Mavhinje predsednik klerikalnega društva, bi gotovo tudi Mavhinjsko društvo slabo pelo, če gre klerikalca kaj v žep, mu je tudi liberalcec dober. Nekaterim golobradcem je posebno g. župan tri v peti ali povemo jim, prej ko bojo oni v Temnici župani postali, morajo nekaj časa »balzam« rabiti, da jim bodo brke zrastle. Ker je našemu g. županu ravno tako dobro došel najsiromašnejši občan kakor vi razkošni bogatini, zato ga tako napadate, ošabni farizeji pa saj so projšnji in sedanji g. podžupani vaše moštvo že obcudili.

Z našim g. županom smo vsi zadovoljni, izvzemši par nerazsodnih backov, ker vsakdo lahko ve, da g. župan je mož poštenjak, da mu jih je malo jednakih v sedanjih časih, treba je po dnevu z lučjo iskati takih nadstrankarskih mož kot je on, zato, zasluži tudi, da načeluje naši veliki občini.

Nadalje očitajte stare grehe našim pristašem. Gotovo niste slišali evangelija: »Kdor je brez greha, naj vrže prvi kamen nanjo«, rekel je Kristus. Ker ste pa začeli, dajmo klin s klinom, pravi pregovor. Vi, ko vaša črna umazana duša do neba smrdi, se predrznete drugim napade očitati. Ali ni tudi neki vaš pristaš, ako ravno ima ženo, pri nekem dekletu rajsko sadje okusil. Ali vami ne nekaterim v rudečih srajcah še zdaj roke me među dišijo, ko ste po Gorah prepovedani sad obirali? Še to naj vam bo naznanjeno dragi »Čuki«, da dobro ste sejali obilo žetvi boste imeli.

Iz tolimskega okraja.

Volče. — Pri delu v Gams pri Hief-lau na Štajerskem se nahaja letos mnogo delavcev iz volčanske županije. Delovodja je neki Matic Munih, po domače »Deblavec« iz Kozaršč. Ta človek brez duše, pa ne gleda na domače ljudi prav nič. Prodaja namreč tudi žganje. Kdor bi si rad privrnil kakšen vinar in ne pije njegove »brlogze«, tega ne more videti in ga preganja kot sužnja; rad pa ima tiste »šnopšbruderje«, kateri mu svoje krvavo zaslužene krone zapijejo v njegovi baraki. Tovarši! Bodite pametni, drugače pojdet »plank« domov; to vam svetuje Vaš tovariš Delavec-trpin.

Iz tržiškega okraja.

Devin. — S srčno zahtvalo se devinski zavezni zahvaljujemo slavnemu škofiškemu ordinarijatu za nam napravljeno uslugo, katero nam je naredilo s prestavo devinske nesreče v Šempolaj. Iz srca »pripovščimo« Šempolajcem tega zdražbarja! Ali upamo, da v Šempolaju mu ne bo šla pšenica v klasje kakor v Devinu! Saj so ga tudi nam Sv. Lucijci priporočali in

še zdaj, kakor se sliši, nimajo miru radi njegovih naprav. No, nekaj moramo predložiti javnosti v Devinu njegovega dela. Tukaj, kjer se moramo bojevati Slovenci proti krutim nasiljem italijanske narodnosti, mogli bi biti vsi v enotni taboru združeni. Ta nesrečna duša je napravil razdor. Da klerikalizem nima prave narodnosti, to vse ve. Tem bolj pa občutimo to mi Devinci, od kar je tirnjak blagoslovljeni pop. Njegovo zdražbarijo so že začele vse pobožne ženice grajati. Res je, da ima en par zasleplencev za seboj, kateri nič ne vejo in ne čitajo nobenih javnih časopisov razun »Novega Časa«. Ti podreptniki mu bodo za slovo pripravili veselico dne 27. t. m. Seveda v klerikalni krčmi g. F. Pecikar, kateri je tako zaveden Slovenec, da se boji postaviti slovenski napis nad svojo krčmo. Ako bi pravi Slovenci tudi bili tako modri in ne obiskali to klerikalno gnezdo? Tam imajo možje S. L. S. svoje turško preklinjevanje vsaki praznik in nedeljo.

Porotna razprava

radi poloma laškega denarnega zavoda „Banca popolare Goriziana“.

Bivši ravnatelj, obtoženecc Colle nadaljuje s vojimi protidokazi na izvedenec-va izvajanja, obrača se na porotnike in jih prosi, da bi ga ventdar enkrat rešili temne ječe. Izvedenec mu odgovarja in pravi, da je njegovo izvedeniško mnenje dolgo 700 strani in da ni resnična Collejeva izjava, da se izvedenec strinja z njim. Če se mu je posrečil protidokaz sedmih ali osmih slučajih, to njegovoga mnenja še ne ovrže. Tudi trditve, da so bile izgube na igri prehodne, ni resnična, saj so izgubljali nepretrgoma skoraj tri leta. — Izvedenec govori potem na dolgo o zneskih, ki jih je Colle skrivaj dvigal in zanika, da bi bili ti zneski kriti. Zagovorniki stavijo na to razna vprašanja na Colleja in z drž. pravdnikom vred obžalujejo, da ni prišel pričat Marina, ki se nahaja sedaj v Italiji in so ga komaj iztaknili. Obljubil je, da pride k razpravi, videli so ga še pred par dnevi v Gorici, ali sedaj je naenkrat poslal pismo in pravi, da je nenadoma obolel. Obolela je tudi priča Bedon. Na Marinovo pričevanje so bili vsi radovedni. — Upati je, da je Tierthaler s tem končal in da začne drugi izvedenec s vojim poročilom, proces se bo pa vseeno še vlek el čez teden dni.

Prof. Vierthaler je končal svoje poročilo, predsednik mu je naznanil, da je tedaj prost in da se lahko odstrani. Začel je pa to s svojim poročilom izvedence Marsigli in sicer poroča o svojih raziskovanjih o zadevi opravila Conforti. Najprvo označi na splošno to zadevo, govori o knjigah in o tistem delanju bilanc, potem govori o nepravilnostih, katerim je prišel na sled v predloženih mu registrih in bilancah, na to preide na privatne contocorrenteConfortijeve in se ustavi dolgo pri znesku 11.137 lit., katerega je poslala filijalka iz Parone d' Adige in bi ni bil registriran v knjigi beljaške centrale. Nato govori o treh fakturah, ki so po njegovem mnenju fiktivne. Zagovornik Puecher zahteva, da se o tem takoj popraša Confortija. — Ta odgovarja v smislu, da se je izvedenec motil in pravi, da je pri lesni trgovini navada, da faktur ne piše prodajalec lesa, ampak kupec in sicer iz vzroka, ker so prodajalci lesa po večini neizobraženci in analfabeti. Nadalje pravi, da faktura Tschuder ne spada k tej zadevi z banko. Pravi, da je tudi po končani predaji aktiv in pasiv banki, bil še vedno tvrdka in da je le slučajno prišla ta faktura v stare knjige, ker ni mogel vsak momet nabavljati si novih. Zagovornik Puecher zahteva, da se prinesejo vsi tozadevni dokumenti k razpravi, kateri prošnji predsednik ugodi. Puecher ugovarja na to na podlagi aktov vsem o izvedenec doprinesenim nepravilnostim in pravi, da so bile vse Confortijeve bilance aktivne in da se mu čudno zdli, da niso izvedenci med celo preiskavo Confortija ničesar vprašali in se pri njem informirali. Izvedenec replicira, da Confortija ni bilo v Gorici, torej

Ti njegovi zvesti pristaši so občinski možje katerim se vse zavedno občinstvo smeje. Eden teh se postavlja na stališče, da je on absolutni gospodar Devina. Do kdaj bo to? Dajte pokazati javnosti, koliko ste koristili občini in mi vam bomo demo pokazali, koliko ste škodovali! In vse to po naročilu devinske »nesreče«. Povemo vam, da je Občinski Dom občinski! in ne Slov. Ljud. Stranke. Ako hočete prirediti veselico kaplanu v slovo, imejte vaše v kaplanovih ali vaših prostorih in ne v občinskih. Veselica bo seveda samo iz šolo obiskajočih otrok in nekaterih, ki imajo komaj 16 let. Vprašajte se ali je kakšen zaveden mož v Vaši družbi; ne ni ga in tudi ni se pridružujemo veselju odhoda vašega voditelja, vsaj bo enkrat mir s tem zdražbarjem. Povemo vam, da bomo spravili v javnost vse vaše naprave in dela, ker že tako hočete! Za sedaj, da ne boste dolžili nedolžnih ljudi, se še podpišemo in naš podpis je Sir in pepel.

ga ni bilo mogoče zaslišati. Pravi, da se sedaj delajo znova bilance in da bazira njegovo izvedeniško mnenje na starih in da se na te nove ne bo oziral. — Zagovornik pravi, da mora bilance prerešeti z ozirom na to, da niso izvedenci Confortija desedaj zaslišali.

Ker ima izvedenec poročati samo o zadevi Confortija, je njegovo izvajanje bolj kratko. Včeraj je imel izvedenec pogovor s Confortijem in zato gre do vse izpovedbe bolj hitro. Zagovornik razloži vse v zadevi 15.000 kron, ki so vpisane na listu v Beljaku. Drž. pravd. odtegne svojo obtožbo z ozirom na to svoto. Izvedenec pravi, da zamore konstatirati nepravilnosti v znesku 20.000 kron; zagovornik pa ga reducira na 9332 kron in pravi, da tudi o tem znesku bi zamogel dati Conforti pojasniti. Nato predsednik izvedencea Marsiglio odstavi.

Ko se zapro za izvedencem vrata, se pozna vsem na obrazu, da so zadovoljni. Kajti v resnici je bilo mučno poslušati čez teden dni samo številke na številke. Že 32 sej je bilo do sedaj in sodniki, zagovorniki in porotniki gledajo na to, da se proces čimprej spravi do kraja.

Porotniki so prosili predsednika, da bi nadaljevali vsaki dan tudi popoldan in predsednik jim je obljubil. Če ne bodo zagovorniki s svojimi govori predolgi, je upanje, da bo do sobote konec procesa. Na vprašanje ody. Pincherle, kie so še nekateri priče, odgovarja predsednik, da sta Bedon in cav. Marina obolela, in da ne moreta priti, profesorju Zupersku pa, ki je nekje na Kranjskem na letovišču, se ni moglo dostaviti vabila. Na to se prečitajo izpovedi Bedona in Marine. Puecher prečita nekoliko pisem Confortija na banko, predsednik pa vpraša, če imajo drž. pravd. in zagovorniki staviti kake predloge z ozirom na vprašanje, ki jih ima staviti v prihodnji seji na porotnike.

Drž. pravd. izjavi, da odstopa od obtožbe proti Luzzattu gledé na njegovo sodelovanje pri bilanci l. 1905.

Porotnikom so včeraj dali vprašanja in sedaj govori drž. pravdnik.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino,

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislà voda. Od vsakega zaboja p'ča podjelje v narodne namene 20 vin., kamor naročnik do- loči. — Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče.

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Pozor rodoljubi!

Zahtevajte povsod naše igralne karte

„Primorka“

Prva slovanska tovarna igralnih kart
v Ljubljani.

Bogata zaloga železa, pločevine, jekla, žebeljev, vijakov, vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbe, vsakovrstnega orodja za kovače, ključavničarje, mizarje itd. — Straniščne naprave in vpeljave. — Strešna okna, — strešne lepenke, — traverse, cement, svinec in železne cevi. —

Tvrdba Konjedic & Zajec
v hiši »Goriške ljudske posojilnice« (prej »Krojaška zadruga«).

Pumpe, žice in žične ograje. Razno kmetijsko orodje. Velika izber kuhinjske in hišne oprave kakor: pečij, štedilnikov itd. itd. —

POSTREŽBA TOČNA IN DOMAČA.
Cene konkurenčne.

Presimo, zahtevajte listke naše kontrolne blagajne.

Kako se obranimo želodčnih bolečin?!

Takim boleznim, na katerih trpi dandanašnje človeštvo, se pride vapočno v okoliščini, da jim mora energično nasprotovati s tem, da se pravočasno uporablja

Dr. Engel-nov nektar.

Kajti močan želodec in dobra prebava tvorijo temelj zdravega telesa. Kdor hoče svoje zdravje ohraniti tudi do starosti, naj uporablja po svojih izvršnih uspešnih sloviti

Dr. Engel-nov nektar.

Ta pijača, ki je izdelana iz izvrstnih zeliščnih sokov in iz vina, vpliva vsled svojega vestnega izdelovanja jako dobrodelno na prebavo liki želodčni liker, oziroma želodčno vino ter nima nikakih škodljivih posledic.

Zdravi ali bolni lahko uživajo ta nektar, brez da bi škodovali svojemu zdravju. Nektar vpliva pri pametni uporabi pospešujoče na prebavo in vzbudljivo na tvoritev sokov.

Zato se priporoča vžitek

Dr. Engel-novega nektarja

vsem, ki si hočejo ohraniti zdrav želodec. Nektar je dobro sredstvo proti želodčnemu katarju, krču, bolečinam, težki prebavi ali zasliženju. Ravnotako ne dopusti nektar, da se dobi zaprtje ali stisko ali količne bolečine ali srčno utripanje, ohrani temveč dober sen in živahen tek, zabranjuje torej nespečnost, duševno motenje, glavobol in nervozno utrujenost. V širokih slogih ljudstva razširjen nektar vzdržuje veselost in veselje do življenja. Nektar se dobiva po 3 K in 4 K steklenica v lekarnah sledečih krajev: Gorica, Korčan, Gradišče, Romagn, Ajel, Campolongo, Ronke, Tržič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Kanal, Videm, Palma, Cervinjan, Oglej, Fiumičel, Gradež, Sežana, Vipava, Postojna, Milj, Tre. itd. kakor tudi v lekarnah v vseh večjih in manjših krajih Goriško-Gradiščanske in sosednih dežel. Tudi razpošiljajo lekarnarje v Gorici 3 ali več steklenic nektarja po originalnih cenah v vse kraje Avstro-Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Dr. Engel-nov nektar.

Moj nektar ni nobeno tajno sredstvo, njegove sestavine so: samos 200, vino malaga 200, vinski škrljaj 50, glicerina 100, črno vino 100, sok jereblike 100, črešnjev sok 200, brinje 30 in mnogo drugih zelišč. Te sestavine se pomešajo.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 20. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta -le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%, večje, stalno naložene pa po dogovoru

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v »časopisih Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Udlikovana pekarija in sladničarva

Karol Draščik

v Gorici na Korou v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerjega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

! Soj k sojemu!

Ludovik Borovnik

puškar

v BOROVLJAH (Fertach) na Koroškem

se priporoča za nabavo pušk na kroglo in drobni svinec, pušk brez ali z petelini z najboljšim strelnim učinkom. — Veliko skladišče samokresov (revolverjev), repelipistol, flobert-pušk in klicov za vsakovrstno zverjad po najnižjih cenah.

Imam tudi veliko delavnico za popraviljanje pušk in samokresov. Poprave izvršujem točno, trpežno in v kratkem času. Na vsa v mojo stroko spadajoča vprašanja odgovorim z veseljem ter dajem potrebni svet. Slovenske in nemške cenike pošiljam, ako se mi pošlje natančen naslov franko in poštne prosto!!!!

Anton Potatzky v Gorici.

naslednik Jos. Terpin.

Na sredi Raštelja

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najboljše kupovališče npraberškega in drabskega blaga ter tkanin, preje in alij.

POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE za krojače in ševalje.

Svečnjice. — Rožni venci. — Mreže knjišice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Šemena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje okitljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi

Velike zaloge novih dvo-koles, šivalnih in kmetijskih strojev, orkestrionov, gramofonov, vsakovrstnih plošč itd. V zalogah imam veliko vseh gori navedenih tudi že rabljenih strojev prav po ceni na izbero pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 2-4.

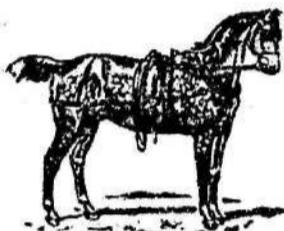
Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke.

Ceniki poštne prosti.

Zaloga in zastopstvo lahkih švicarskih motorjev (Motosacche) na navadnem kolesu. Kupuje se stara dvokolesa, šiv. stroje, gramofone, orkestrione itd.

Ivan Kravos

na Korou št. 11. GORICA na Korou št. 11
sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: kovčege, torbice, denarnice, listalce itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleselne in

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

Zobozdravniški in zotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tekališče šte. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Stojte!

Kdo ne pozna tvrde

Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stolnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 97

Vsakdo pozna to tvrdo, ker ima na prodaj Original Victoria šivalne stroje, ki so najboljši, najcenejši, najtrpežnejši in najlažji, ter delajo še po 10-letni uporabi brezšumno, hitro in točno. Original Victoria šivalni stroji so se priljubili vsem šiviljam, krojačem in drugim. Vsakdo naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja

„ORIGINAL VICTORIA“ šivalne stroje. Tvrdba da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z Original-Victoria šivalnimi stroji se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

Ta tvrdba ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: slamozevalce, stikalnice, drozgalice (stroje za mastenje grozja, pluge, brane itd. itd. Nadalje prodaja najboljša dvokolesa bela, rdeča itd. z znamko

KERŠEVANI & ČUK, ki jih sama izdeluje. Paške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streljivo. — Velika izber gramofonov. Daje na obroke.

CENIKI

se razpošiljajo zastoj.

